

Farní občasník

Zpravodaj farního společenství v Otrokovicích

Číslo 1, ročník XXX
Neděle 4. února 2019

Z obsahu čísla

- Pomáhat bezdomovcům?
- Jak se žije lidem na ulici
- Dva příběhy bezdomovců
- Nejšťastnější Vánoce v celém životě
- Zprávy z arcibiskupství
- Přehled farních zpráv
- Hospodaření farnosti 2018
- Otazníky kolem střechy kostela sv. Michaela
- Zážitek z Tříkrálové sbírky, který stojí za přečtení
- Díky za Tomáckou zábavu
- Zdá se, že nepotřebujeme víc, než máme
- Pleteme pro malomocné
- 30 let Farního občasníku
- Otazníky ze života turistických oddílů
- Charita informuje
- Osmisměrka pro děti a vtipy

Připravit se na vrchol sezóny

Často slyším otázky typu: K čemu je půst? Proč si mám něco odříkat? Proč si mám dávat nějaká předsevzetí?

Rád sleduji sport. Právě u sportovců je dobře vidět, jak je důležité se na vrchol sezóny co nejlépe připravit. Tvrdý trénink plný dřiny a odříkání, vše se podřizuje jedinému cíli – být v co nejlepší formě.

My křesťané se teď budeme chystat na nejdůležitější událost církevního roku. Vždyť Velikonoce jsou největšími křesťanskými svátky, v nichž si připomínáme události, které změnily celý svět. K tomu, abychom se na tento vrchol dobře připravili, nám církev dává možnost čtyřicetidenního postní přípravy – postní dobu.

Jak správně využít tento nabízený čas? K dispozici máme tři úžasné nástroje – modlitbu, půst a almužnu. V evangeliu Popeleční středy můžeme slyšet tento návod: „Když prokazuješ dobrodiní, nechtěj budit pozornost, jako činí pokrytci, aby došli slávy u lidí. Když ty prokazuješ dobrodiní, ať to zůstane skryto, a tvůj Bůh, který vidí, i co je skryto, ti odplatí. A když se modlíte, nebuďte jako pokrytci. Ti se s oblibou modlí tak, aby byli lidem na očích. Když se modlíš ty, zavři za sebou dveře a modli se ke svému Bohu. A tvůj Bůh, který vidí, i co je skryto, ti odplatí. A když se postíte, netvařte se utrápeně jako pokrytci. Když se postíš ty, neukazuj lidem, že se postíš. A tvůj Bůh, který vidí, i co je skryto, ti odplatí (Mt 6,2–6. 16–18).“

Spoustu „tréninkových příležitostí“ budeme mít i v naší farnosti. Čerpat se dá z účasti na pobožnostech křížové cesty, na postní duchovní obnově, četbou pěkné knihy. S dětmi se zase můžete zapojit do aktivity Postní almužna, účastnit se pátečních dětských mší. Choďme pravidelně ke svátostem. Zkusme si udělat prostor na to, co je opravdu potřebné. Ukrojme něco ze svého času a pojďme každý den udělat aspoň jeden dobrý skutek nebo si vyberme někoho, koho obdarujeme svým úsměvem.

Přeji vám všem úspěšnou přípravu na nadcházející vrchol. Ať je pro vás tento čas časem požehnaným. ■

Jan Žalčík

Různé pohledy na bezdomovectví

Máme pomáhat bezdomovcům?

Tuto otázku si dnes klade hodně lidí. Názory, jak se stavít k lidem bez domova, jsou často velmi protichůdné. Jedni by se s nimi rozdělili i o to poslední, bližším se má přece pomáhat, zatímco jiní jim nemohou přijít na jméno: Bezdomovci si za svou situaci mohou sami, nemají chlastat a mají chodit do práce. Který postoj je tedy ten správný? Z těchto dvou zřejmě žádný, oběma chybí nadhled a trocha zdravého rozumu.

Bylo bezdomovectví dříve?

Než naznačíme správnou cestu, měli bychom říci, jak bezdomovectví vzniká a jak dlouho už je na světě. ...je tady hodně dlouho. Zmínky o bezdomovcích najdeme už ve Starém zákoně, je jich tam asi kolem deseti. Vyzývá se v nich ke spravedlivému zacházení s těmito lidmi: „...nebudete-li utlačovat bezdomovce, sirotka a vdovu, nebudete-li na tomto místě prolévat nevinnou krev a nebudete-li chodit ke své škodě za jinými bohy, pak vás nechám přebývat na tomto místě, v zemi, kterou jsem dal vašim otcům na věky věků“ (Jeremiáš 7,6).

Bůh se zastává lidí bezbranných, chudých, těch, co jsou na okraji společnosti. Už starověká společnost se dokázala o takovéto lidi postarat. Pomoc byla organizována vždy v rámci obce, kde dostávali to nejnutnější, bylo jim přilepšováno zvláště o svátcích. V současné době sociální pomoc organizuje stát, ať už prostřednictvím systému sociálních dávek nebo finanční podpory organizací, které se zaměřují na práci s lidmi na okraji společnosti. Je nutno přiznat, že systém řízený státem je trochu odlištěný a rozhodně není dokonalý, ale to by bylo na jiné povídání.

Bezdomovectví dnes

Když jsme si odpověděli na otázku, jak dlouho existuje bezdomovectví, tedy pravděpodobně odjakživa, měli bychom krátce pojednat o jeho současných příčinách. Ně-

kteří odborníci tvrdí, že bezdomovectvím je ohrožen téměř každý z nás. Prostě stačí, když v životě člověka dojde k souhrě několika okolností, a octne se „na dlažbě“, ani neví jak.

K častým příčinám sociálního propadu dnes patří nezdravé zadlužení a z toho pramenící neschopnost platit životní náklady. Tak se velmi snadno přijde o bydlení a veškerý majetek. Dalším pověstným hřebíčkem do rakve je ztráta zaměstnání, fyzická nebo i psychická neschopnost pracovat, ale také třeba rozpad rodiny nebo ovdovění. Pokud jsou lidé spolu, dokáží životní náklady zvládat lépe než každý zvlášť.

Poznáváme také, že mnoha lidem přispěla k jejich životní krizi nějaká závislost. Díky ní může člověk přijít o rodinu, bydlení i zaměstnání. Na tomto místě je dobré upozornit na to, že na závislé je třeba pohlížet jako na nemocné. Je velmi snadné o někom říci, ať přestane pít, popř. brát drogy, a tím, ať si sám pomůže. Závislost působí trvalé změny v mozku a tito lidé nejsou schopni si sami pomoci. Je také potřeba říci, že většina lidí bez domova získá závislost na alkoholu až poté, co se octnou na ulici. Alkohol je sedativum, které jim pomáhá přežít. Proto bychom neměli někoho odsuzovat za jeho nemoci. Nikdy nevíme, jak bychom na jejich místě dopadli sami. Závislost je velmi těžké břemeno, rozhodně se nejedná o život v radovánkách. Na místě je spíše soucit než opovržení.

Jak správně můžeme bezdomovcům pomáhat?

Raději ne penězi, nebo jen velmi omezeně. I když je jasné, že pokud už lidé bez domova žebrají, a nedělají to zdaleka všichni, chtějí po nás hlavně peníze. Musíme však vědět, že je zpravidla použijí na nákup alkoholu. Pokud získají peněz více, budou více pít. Mnozí z těch, které jsme potkávali, už nežijí. Zemřeli předčasně na

následky své závislosti. Možná jsme jim na to přispěli. Závislost funguje tak, že nám mozek nařídí ukojit ji před všemi ostatními potřebami a na jejich úkor. Tito lidé pak umírají na selhání orgánů vlivem nedostatečné výživy. Nedokáží dát peníze na kvalitní jídlo a nealkoholické pití. De facto se dá říci, že pokud by k požívání alkoholu normálně jedli, škody na zdraví by nebyly zdaleka takové. Proto je lépe podarovat je jídlem a nealko pitím. Asi není vhodné jim místo peněz strčit do ruky namazaný krajíc, ale spíše balené potraviny, např. taťtranku, tabulku čokolády, kvalitní konzervu, malou štangli salámu apod. Nebo jim můžete nabídnout, že jim koupíte třeba hamburger. Pokud s tím budou souhlasit, vezte, že jste pro ně udělali mnohem více, než kdybyste jim dali peníze.

Pokud se člověk octne v krizi spojené se ztrátou bydlení a zaměstnání, může po registraci na úřadu práce dosáhnout na podporu v nezaměstnanosti či na sociální dávky na obživu a ubytování. Může pak bydlet na azylovém domě nebo na ubytovně, pokud ovšem sežene volné místo. Odborné poradenství a pomoc nalezne na odboru sociálních věcí u sociálního kurátora a u otrokovické Charitě, která v Otrokovicích provozuje azylový dům a noclehárnu a na území Otrokovic a Zlína také poskytuje službu Terénní program Samaritán, ježž mám tu čest být součástí.

Je pomoc od státu vždy dostatečná, pokryje všechny potřeby těchto lidí?

Bohužel tomu tak vždy není. Na státní sociální podporu nedosáhnou často lidé, kteří nejsou Češi, tedy např. Slováci, a to i tehdy, když už tady delší dobu žijí. Pokud např. pracují bez smlouvy, nevzniká jim na sociální podporu nárok. Další situace, kdy se člověk ocitá na půl roku bez pomoci, nastává, pokud se nedostaví na povinnou schůzku na úřad práce, což, pokud přespráváte na lavičce, se vám stane velice snadno. Ten trest vyřazení z ÚP na 6 měsíců je neúměrný a dělá z lidí zadlužen

trošky živící se odpady a již zmíněným žebráním.

Pomoc lidem bez domova z pohledu křesťanství

Jako křesťané jsme vyzýváni ke skutkům milosrdenství. Skutky milosrdenství jsou činy lásky, kterými pomáháme svému bližnímu v jeho tělesných nebo duchovních potřebách (srov. Iz 58,6–7; Žid 13,3). Učit, radit, těšit, posilovat – to jsou skutky duchovního milosrdenství, stejně jako odpouštět a trpělivě vše snášet.

Skutky tělesného milosrdenství spočívají obzvláště v tom, že dáváme najíst tomu, kdo má hlad, že hostíme toho, kdo nemá střechu nad hlavou, že odíváme toho, kdo nemá, co na sebe, že navštěvujeme nemocné a vězněné, že pohřbíváme zesnulé (srov. Mt 25, 31–46).

Já navrhuji, abychom nikdy neobešli žádného člověka bez domova, aniž bychom mu prokázali milosrdenství. Jak už bylo řečeno, podarovat ho penězi je spíše k jeho škodě, je mnohem lepší ho obdarovat jídlem, pokud to neodmítne. Vždycky u sebe jídlo nemáme a nemáme třeba ani čas se s ním zastavovat. Co ale můžeme a měli bychom udělat vždy, je za tyto lidi se v duchu krátce pomodlit. Konáme tak skutky duchovního milosrdenství. Kdo by si myslel, že jim duchovní milosrdenství moc nepomůže, tak se fatálně mylí! Příčina životního nezdaru, závislostí a někdy i nemocí může tkvít v duchovní oblasti. Tak v te alespoň věřili apoštolové. A vzpomeňme třeba příběh Joba, kterého se Boží nepřítel snažil zničit, vzít mu jeho důstojnost, všechny jeho statky, udělat z něj trosku. Tak to funguje i dnes. Nic nemůže lidem bez domova prospět více než naše duchovní podpora. Proto jim nikdy v duchu nezapomeňme požeňnat a požádejme Boha, aby se ujal jejich života a pomohl jim. Jak může třeba i krátká naše modlitba prospět, uvidíme jednou na věčnosti. ■

*Mgr. Vlastimil Paciorek,
Terénní program Samaritán*

Rozhovor: Jak se žije lidem na ulici

Lidem na ulici snaží se různými formami pomoci řada lidí, profesionálové i dobrovolníci. Mezi ty druhé patří i člen našeho farního společenství Petr Mikulášek, pracovník Charity Otrokovice.

Jak to děláte?

Často se stává, že vás někdo na ulici osloví, poprosí o peníze, a to je vlastně začátek mého kontaktu s nimi. Zastavím se s nimi, jdu do rozhovoru, ale čekám, až se začnou svěřovat oni.

Jak se člověk stane bezdomovcem?

Dnes je mezi nimi hodně mladých, už od 18 let, když se je po odchodu z dětského domova nepodaří zařadit do běžného života. Ale jsou i případy rodin, které své sotva dospělé dítě vyhodí na ulici. Někdy celkem bez důvodu, jindy proto, že je na drogách, doma používá násilí, prostě jiná možnost není. Projevuje se vliv rozvrácených rodin nebo se rozpadne manželství. Těžké to mají lidé, kteří vyjdou z vězení, protože se někdy nemají kam vrátit. Další možností, jak se člověk dostane na ulici, jsou půjčky a dluhy z hazardních her. Přibývá také těch, kteří se stali bezdomovci z důvodu neléčených psychických poruch.

Je nějaká skupina, které se bezdomovectví vyhýbá? Hraje roli například vzdělání?

Ne. Mezi bezdomovci jsou lidé s různým vzděláním, a i když má člověk vzdělání vyšší, nemůže si myslet, že se mu to nemůže stát. Znáám třeba dobře situovanou rodinu, jejíž syn bral drogy, a nevěděla si s ním rady. Pak už nemohla dělat nic jiného, než se ho zřeknout. Nebo se vzali dva mladí lidé a až po čase žena zjistila, že si vzala agresora. Rozešli se a on skončil na ulici, protože jeho rodina byla sociálně slabá a neměl kam jít. Znáám bezdomovce – šéfkuchaře v dobré restauraci, pracovníka z IT, člověka, který učil na univerzitě,

nebo katolického jáhna. Občas ho potkávat, je v dost špatném zdravotním stavu.

Často je vidáme ve skupinkách, někdy se ale zdá, že jsou v nich nebezpečnější.

Skupinky jsou různé, některé jsou mírnější, jiné agresivnější a u těch je na místě si dávat pozor. Často žijí ve skupinkách proto, že je v nich život snazší. Znáám staršího pána, který nyní bydlí na ubytovně na Štěrkovišti. Dva tři roky žil na ulici a dělal šéfa jedné takové skupince. Každý den jim rozdělil úkoly: ty seženeš jídlo, ty cigarety, dokonce zajistil přespání v teple kdesi na nádraží. A kdo ve skupince dělal binec, musel ji opustit. Jste tam ve větším bezpečí. Když si na vás někdo dovoluje, ostatní se vás zastanou a jsou schopni se kvůli vám pobít.

Liší se nějak chování starších a mladších?

Starší chlapi sekají víc dobrotu, už toho mnoho zažili a vědí, že když někde mohou dostat jídlo a mají kde v teple přespát, je to výhra. Mladí ne. Ti, co vysedávají na náměstí, si život na ulici vybrali a žádné bytové zařízení nevyhledávají. A tak pravidelně chodí na charity?, na polévky nebo na zbytky jídla, které jim různé restaurace poskytují. Nejspíš už tak dožijí. Mnozí nedokáží nepít, a to je důvod, proč se často nedostanou do azylových domů. Ty mají totiž stanovenou nějakou minimální hranici alkoholu v krvi. Lidé, které vidíme na lavičkách, jsou ale jen špičkou ledovce. Terénní služby se však starají o mnohem víc lidí, třeba o ty, kteří jsou na hraně sociálního vyloučení, a na té ulici je ještě nevidíme.

Mají lidé bez domova snahu zlepšit svou situaci?

Jak kdy. Úspěšnost terénních služeb v ČR je prý 20 %, tzn. že každého pátého se podařilo vrátit do života. Někteří chodí po

ulicích a žebrají o peníze nebo nabízí poukázky a chtějí je za peníze směnít. Někdy mají velký přehled, jak hledat pomoc, a sami ji hledají. Ale někteří jsou příliš hrdí na to, aby prosili o pomoc. Složitě je pro ně třeba vyplňovat formuláře na úřadě, mohou mít slabé oči, nemají brýle, a tak raději odejdou, než aby na ně úředník křičel. Nedokážou se byrokracií prodat dál a tam pak nastupuje sociální pracovník, aby jim pomohl. Jeden muž z ulice mi řekl: „Nepůjdu žádat o pomoc, protože nechci, aby chlapi v hospodě říkali, že využívám sociálku. Chodím na brigádu, něco si vydělám a s tím musím vystačit“.

Když za nimi chodíte a vidáte se s nimi, nemáte někdy strach, že vám něco mohou udělat?

Snažím se nepodceňovat nebezpečí, které z kontaktu s nimi může vzniknout. Oni se spíše napadají mezi sebou, než aby zaútočili na vás. Jsou mezi nimi ale i takoví, co mají bohatou kriminální minulost. Když vidím, že je člověk pod vlivem drog, držím si odstup, snažím se být připravený, že se něco může přihodit. Ale je to různé. Na nádraží jednou seděli na lavičce dva staří bezdomovci a jeden mladý. Ten kluk mě vyzval, ať s ním jdu bokem, tak jsem šel, ale s patřičným odstupem, a kluk si mně začal vylívat srdce a vyprávět svůj příběh.

Jak se k nim chovat, když chtějí pomoc?

Odmítejte dávat peníze. Můžete jim nabídnout jídlo, já to také tak dělám, ale pozor, mohou si zvyknout a začnou vás zneužívat.

Mnozí naši spoluobčané, i věřící, říkají: Nic jim nedávat, nestarat se o ně, ať si jdou, kam chtějí, a umřou třeba v příkopě.

Bezdomovectví je v současnosti problémem každého většího města, i Otrokovic. Ze života společnosti nevyumírá, takoví lidé

vždy byli, jsou a budou. Když je odněkud vytlačíme, objeví se jinde. Když jim nebudeme pomáhat, bude jich víc a také může vzrůstat kriminalita. Naše pomoc lidem bez domova by měla spočívat v tom, že je doprovázíme, ne v tom, že budeme řešit jejich situaci. Oni musí být strůjci svého života, my je v tom můžeme podpořit.

Máte před očima nějaký obraz v Bibli, který by nám přikazoval jim pomáhat?

Konkrétní ne, ale Ježíšova láska byla univerzální – pomáhat všem. Já s nimi o své víře nikdy dopředu nemluvim. To jen někdy v rozhovoru mi ten člověk řekne: „Nejste věřící?“ A začne vzpomínat, jak v dětství chodil do kostela. Já na to: „Mám se s vámi pomodlit?“ A ten člověk řekne: „Ano, zkuste to.“ Já se s nimi stýkám jen jako dobrovolník, můžu jim věnovat jen část svého času a pak také modlitbu, profesionální pracovníci se jim věnují více. ■

Ptal se Pavel Ludvík

Jak se nestát bezdomovcem

(Z internetu)

Nedělejte si zbytečné dluhy: „Boháč panuje nad chudáky, dlužník se stává otrokem věřitele“. (Příslaví 22:7)

Nedejte na nabídky rychlého zbohatnutí: „Prostoduchý kdečemu důvěřuje, kdežto chytrý promýšlí své kroky“. (Příslaví 14:15).

Buďte pracovití: „Lenoch jen touží a ničeho nedosáhne, kdežto pilní se nasýtí tukem“. (Příslaví 13:4)

Mějte sebeovládání: „...píjan a žrout přijdou na mizinu, dřímota je oblékne v cáry“. (Příslaví 23:21)

K bohatství mějte obezřetný přístup: „...nedávej mi chudobu ani bohatství“. (Příslaví 30:8, 9)

Buďte štedří: „Duše štedrá bude nasyce na tukem, a kdo občerstvuje, bude též občerstven“. (Příslaví 11:25)

Příběh s nešťastným koncem

První příběh je příběh muže, kterého jsme mohli často potkávat na vlakovém nádraží v Otrokovicích, kde kolemjdoucí opakovaně, neúnavně, někdy i nevybíravě žádal o nějaké drobné peníze. Zdejší vlakové nádraží se po mnoho let zdálo být jeho druhým domovem, ačkoli měl po většinu času zajištěné ubytování na jedné z otrokovických ubytoven.

Jednalo se o svobodného, bezdětného muže, který nepocházel z Otrokovic, takže neměl poblíž ani příbuzné. Měl svůj stálý příjem v podobě invalidního důchodu, který nebyl nijak vysoký, ale na úhradu ubytování stačil, a po doplnění menším příspěvkem ze sociálních dávek postačoval také na základní životní potřeby. Jak se nám v praxi ukazuje, ne vždy je však takovéto sociálně-ekonomické zajištění osobní prioritou jedince.

Tento muž navíc dlouhodobě, bez uvedení konkrétního důvodu, odmítal nabízenou pomoc sociálních pracovníků. Neměli jsme tak příležitost ani zjistit, z jakého důvodu a kdy nastal v jeho životě osudný zlom, který jej přivedl právě do Otrokovic. S ohledem na průběžně zjišťované, ale nedostatečné, informace z jeho okolí, můžeme jen spekulovat, zda za jeho přistěhování někdy před 10 lety byly rodinné problémy, vztahové problémy, svízelná dluhová situace, ztráta zaměstnání, zhoršený zdravotní stav či možná již tehdy znatelné nadužívání alkoholu netolerované jeho okolím. Ono to nakonec není ani tak důležité.

Zásadní v případě tohoto člověka jistě bylo, že se včas nerozhodl využít nabízenou radu či přímou pomoc od lidí se zkušenostmi řešit jednotlivé i kombinované životní potíže. Všem spoluobčanům přebývajícím v Otrokovicích takto pomáhají odborní sociální pracovníci Městského úřadu Otrokovice, odborní sociální pracovníci Azylového domu Samaritán či pracovníci Úřadu práce ČR.

Dovolím si tvrdit, že osudovou rolí z životě tohoto muže hrála závislost na

alkoholu, která se postupem let znatelně prohlubovala, a začala si vybírat daň jak na jeho zdraví, tak na jeho sociálních dovednostech, schopnosti hospodařit s penězi a především zapříčinila pozvolnou degradaci osobnosti a rezignaci na běžné lidské potřeby. Jeho chronická onemocnění, nedostatečná výživa a především ničující závislost zapříčinily v posledním roce či dvou také výrazné zhoršení jeho pohyblivosti. Z těchto důvodů a kvůli jeho pravidelnému příjmu se pak často stával jednoduchou obětí vypočítavého chování svých známých, ale i obětí krádeží a fyzického násilí ze strany jiných osob.

Málokdo z nás si dokáže představit, jaké hrůzy v těchto okamžicích prožíval v sobě samém. A tak jsme jej mohli opakovaně potkávat v blízkosti vlakového nádraží v ne úplně lidských podmínkách – zbědovaného, zbitého se šrámy, modřinami či zkrvaveného, pomočeného, pokáleného. Navzdory opakovanému promlouvání, vysvětlování a nabídkám pomoci se sociálními pracovníky v posledních týdnech jeho života nepodařilo nic jiného než nepravdělné zprostředkování očisty ve veřejné sprše a zajištění čistého osázení z charitního šatníku. Tedy služeb, které jsou dnes pro naši práci a pro zachování části lidské důstojnosti našich klientů již zcela nepostradatelné.

Životní cesta tohoto muže bohužel skončila s příchodem chladného počasí a prvních mrazů v závěru loňského podzimu. Byl nalezen značně podchlazený, osamoceny, bez využití pomoci, na „své“ lavičce u vlakového nádraží. Krátce po převozu do nemocnice, ve zbědovaném stavu, opuštěný a jen se svou závislostí, zemřel.

Jeho případ bezesporu vypovídá o limitech a bezmocnosti sociálních pracovníků, kteří nedokážou pomoci člověku, jenž není jejich pomoci a dodržování alespoň jednoduchých lidských pravidel přístupný. ■

Příběh se šťastným koncem

Příběh ženy, které je dnes 57 let, je po poznání šťastnější. I když ani jí se v průběhu života nevyhýbaly existenční potíže. Již jako dítě musela snášet fyzické násilí od dospělých příbuzných. Po dosažení zletilosti, ještě za minulého režimu, se několik let životem protloukala, jak dovedla. V průběhu toho času si vytvořila kladný vztah k alkoholu.

Její výběr životního partnera nebyl také úplně vydařený, neboť s alkoholem si rozuměl i on. Kvůli neměnnému patologickému rodinnému prostředí byly obě děti z tohoto manželství záhy po narození umístěny do náhradní péče. Ať už k tomu byly důvody oprávněné či ne, obecně platí, že se jedná o velmi bolestný zásah do mateřských citů i rodičovských práv. A nezkušeným rodičům je takto státními orgány nelítostně dáno najevo, že svou roli nezvládli – nejsou dostatečně dobří.

Nejen kvůli těmto zkušenostem bylo následujících 20 let jejího života jedna dlouhá horská dráha s různě vážnými výkyvy, ale naprosto jistě směřující až ke dnu lidského bytí. Prošla si manželským rozkolem – vzájemnými nadávkami, fyzickým násilím apod., který završil rozvod. Časem přišla o možnost standardního bydlení, prošla vězením, bydlela na ubytovnách, několik let prožila na ulici, zažila ponižování, nevráživost, bezvýchoďnou sebelítost, ztrátu vlastní důstojnosti, téměř nepracovala, převážně žila ze základních sociálních dávek. Jedinou jistotou jí byl po většinu toho času alkohol. Závislost ji svým způsobem držela při životě, ale zároveň zcela na dně.

S přibývajícím věkem a s novým partnerem, který měl obdobné životní problémy, se však začala pomalu ale jistě projevovat její touha po změně životního stylu. Po návratu partnera z vězení se zásluhou sociálních pracovníků Azylového domu Samaritán podařilo pro ně najít uby-

tovnu v Otrokovicích, která byla placena ze sociálních dávek. Po několika měsících došlo k dalšímu významnému životnímu posunu. Ačkoli zůstával alkohol jejich skoro každodenní součástí, v mnoha běžných povinnostech se stávali zodpovědnějšími. A tak ve spolupráci se sociálními pracovníky městského úřadu dostali šanci bydlet v městském nájemním bytě.

Tak "jednoduchá" společenská změna a pomoc přinesla těmto lidem, dlouho žijícím na okraji společnosti, naději na světlejší budoucnost, navíc stvrzenou podpisem. Při dodržování pravidel, pokračující spolupráci a podpoře od sociálních pracovníků obou organizací a s pomocí sociálních dávek na bydlení i živobytí se stali spolehlivými nájemníky.

U ženy se však projevily chronické zdravotní potíže, které měly jistý základ v sebezníčováním životním stylem uplynulých let. Zdravotní stav i nedostatečná sebedůvěra ji dlouho znevýhodňovaly při hledání zaměstnání. A tak čas pozvolna plynul, objevily se stotisícové dluhy, návštěvy exekutorů, partnerské problémy a alkohol zůstával. Nakolik zásadní bylo jednoho dne důrazné doporučení odborných lékařů, aby přestala pít alkohol, by vylíčila jediné ona sama. Rozhodla se však uposlechnout.

Přes prvotní několikeré nezdary dnes již třetím rokem abstinuje, pracuje na částečný úvazek, dál žije spokojeně v městském bytě i s partnerem, který pracuje na plný úvazek, na její popud alkohol pije jen decentně, nepobírají sociální dávky a převážně mají úsměv ve tváři.

Nicméně byla to velmi obtížná životní cesta naší hrdinky k současným okamžikům štěstí, kterých je zjevně více než těch okamžiků smolných. ■

*Bc. David Špendlík,
sociální kurátor MěÚ Otrokovice,
autor obou příspěvků na této dvojstraně*

Nejšťastnější Vánoce v celém životě

Pomoci bližnímu svému, či ho ignorovat a jít raději dál? To si jistě řekne většina z nás, když vidí žebračícího člověka bez domova s nataženou rukou někde u marketu, nádraží či na jiném veřejném místě. Názory bývají různé a odpověď není jednoduchá.

Do nepříznivé pozice bezdomovce se může dostat každý z nás.

Posuzovat tyto lidi, jak a proč se do této zoufalé situace dostali, chce opravdu individuální přístup. Obezřetnost a opatrnost je na místě, ale pomoc bližnímu by měla být pro nás téměř samozřejmostí. A měli bychom vidět před sebou především člověka, který potřebuje, abychom mu naslouchali, a čeká někdy hlavně na naše dobré slovo a úsměv.

Pokud máme pochybnosti, zda vyžebnané peníze neutratí za alkohol, řešením je koupit mu jídlo a pak se uvidí, jestli má skutečně hlad a o co mu šlo. Většinou však vidíme bezdomovce, kteří se motají kolem fary, obtěžují, a tak se nám všichni protiví. Věřte však, že všichni nejsou stejní, a připusťme si, že do této nepříznivé situace se může dostat mnohý z nás.

Podělím se s vámi o zajímavý příběh, se kterým se mi svěřovala moje kamarádka a který stojí opravdu za povšimnutí. Na podzim potkala svou bývalou známou v zoufalé životní etapě, bez domova, vyléčenou z velmi těžké nemoci, po které jí byl odebrán důchod. Bezdomovkyně zůstala bez prostředků, slabá, vyhublá, neschopná pracovat a cokoliv za sebe řešit. Vypadala jako alkoholik, i když alkohol vůbec nepila, a její mentalita byla a na dlouho bude ulicí a bojem o holý život poznamenaná.

Kamarádka byla překvapena a otřesena, protože ji předtím znala jako normální schopnou ženu. Ujala se jí tedy, poskytla nocleh, nasytila, koupila oblečení, boty,

pomohla jí vyřídit veškeré sociální záležitosti a dnes je ubohá žena pod kontrolou vstřícných doktorů, má vrácený důchod a bydlí sama v pěkném pokoji na ubytovně. Ke všemu jí pomohla právě zmíněná kamarádka.

Dlouho s ní rozplétala její životní příběh a uvědomila si, že v podobné situaci se ocitla kdysi i ona sama, a nebytí toho, že byla majitelkou bytu, mohla skončit na ulici také. Došla k závěru, že právě tyto Vánoce pro ni byly ty nejšťastnější v celém životě, neboť jí hrálo vědomí, že pomohla člověku vyřazenému ze společnosti, který teď sedí v teple domova jako většina lidí. Ten pocit byl pro ni nesmírně vnitřně obohacující. Stálo jí to sice nemálo úsilí a peněz, a přesto, že obdarovala, cítila se být sama obdarována. Řekla mi, že by ten pocit přála zažít každému. Ano, tento pocit si v malé či větší míře může zažít každý z nás, když pomůže jakkoliv člověku takto strádajícímu.

Ti lidé jsou, bohužel, ať se nám to líbí či ne, odkázáni jen na pomoc nás, ostatních bližních, kteří máme to štěstí, že máme domov. Vždycky v celém světě tito lidé bez domova byli, jsou a budou, a to ne vždy vlastní vinou.

Žena – z mého pohledu hrdinka, která pomohla jiné ženě bez domova, si může nyní pyšně a s radostí číst slova Písma svatého: „Cokoliv jste udělali jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste udělali. Hladověl jsem a dali jste mi jíst, žíznul jsem a dali jste mi pít. Byl jsem na cestách, ujali jste se mne.“ (Mat. 25, 35–40). Jednou je přímo uslyší od našeho dobrého Pána.

A jak obстоjíme my ostatní? Snažíme se vidět v bezdomovcích Ježíše? Nebo máme jen slova odsouzení? Já už zpytuji své svědomí. ■

Miloslava Zlatušková

Musím se také ozvat!

V letošním roce uplyne 30 let od konce komunistické totality. Toto výročí soudruzi oslavili schválením zákona o zdanění církevních restitucí ve Sněmovně. Podle právníků by bylo zdanění církevních restitucí protiústavní. Bývalý soudce ústavního soudu Stanislav Balík by považoval toto zdanění za nemravný pokus, což by mělo být jasné každému studentovi právnické fakulty.

Nejedná se o příjem, ale jedná se o neúplnou náhradu škody části majetku, který byl znárodněn některým církvím a náboženským společenstvem socialistickým režimem. Vyplácení ročních náhrad církvím skončí v roce 2043, čímž dojde zároveň k ukončení podpory církví od státu. KSČM podmiňuje podporu vládě schválením tohoto zákona.

Česká biskupská konference (ČBK) považuje otázku částečného majetkového narovnání za uzavřenou. Majetkové narovnání je pro stát výhodné. Nepotvrdily se domněnky o nadhodnocení finanční náhrady a další často opakované politické argumenty, které jsou užívány při snahách o změny v restitučním procesu. Právní, politické a ekonomické debaty nepřinášejí žádné nové podněty a argumenty. Vše již bylo řečeno a vyargumentováno.

Soudruh Miroslav Grebeníček, jehož otec jako bachař ve věznicích v Uherském Hradišti mučil politické vězně elektrickým proudem (např. Pavla Hubačku z Dolních Bojanovic, kterého jsem osobně znal), „přispěl“ k podpoře zákona vydáním své knihy *Ve znamení kříže*.

Generální sekretář ČBK P. Stanislav Příbýl napsal: „Komunisté, kteří 40 let pronásledovali církev, mučili, věznila a internovali její představitele, ukradli všechní církevní majetek, kostely a další církevní objekty, ze kterých se pod jejich správou staly ruiny, si dovolí vydat knihu o církevních restitucích a škodlivosti církve, jejímž

autorem je zrovna Miroslav Grebeníček. A na „křest“ knihy dorazí i ministr kultury za ČSSD. Respektuji svobodu projevu, ale tady se jedná o skutečnou nehoráznost. Z úcty ke všem pronásledovaným se musím ozvat!“

Musím se také ozvat! Jako katolík, signatář Charty 77 a jako člen Konfедера-

---

**Církevní restituce nejsou příjem,
ale neúplná náhrada škody na
majetku, který byl znárodněn ně-
kterým církvím a náboženským
společenstvem.**

---

ce politických vězňů ČR. Zdaněním církevních restitucí by se státu ročně vrátilo asi 380 milionů korun.

Když komunisté pořád chtějí přepočítávat tzv. církevní restituce, kolik miliard by měli zaplatit za zničené osudy, vraždy a věznění, internace a šikany stovek a tisíců kněží, řeholic, věřících laiků a jejich dětí, co nemohly studovat? Kolik miliard by měli komunisté vrátit za znárodněný průmysl, soukromé hospodářství, stroje, zvířata, pole a lesy? Kolik miliard by měli komunisté nahradit za čtyřicetileté nedozírné ekologické škody, které se dodneška nepodařilo odstranit? O kolik miliard přišel náš stát útekem tisíců těch nejlepších lidí za hranice?

Kolik miliard by měli splatit komunisté společnosti za 23 let sovětské okupace? Kolik miliard stálo vyzbrojení téměř třístatisícové armády a neúměrné mzdy důstojníků, estébáků, milicionářů a funkcionářů SSM? Kolik miliard by měli komunisté vrátit za 40 let využívání a ničení církevního majetku a za církevní turistiku? O kolik miliard přišel náš stát za vytěžený uran, který putoval do SSSR a který museli vytěžit naši lidé – političtí vězni? Kolik miliard celkem by měli...?

Pokračování na další straně

Výňatek ze zákona č. 198/1993 Sb.:

...Komunistická strana Československa byla organizací zločinnou a zavrženou. Komunistický režim upíral občanům jakoukoliv možnost svobodného vyjádření politické vůle, systematicky a trvale porušoval lidská práva, přičemž zvláště závažným způsobem utlačoval některé politické, sociální a náboženské skupiny občanů, porušoval základní zásady demokratického právního státu, používal k perzekuci občanů všech mocenských nástrojů, a to zejména popravoval, vraždil je a žalářoval je ve věznicích a táborech nucených prací, při vyšetřování a v době žalářování vůči nim používal brutální metody včetně fyzického a psychického mučení a vystavování nelidským útrapám, zbavoval je svévolně majetku a porušoval jejich vlastnická práva, pro dosažení svých cílů neváhal páchat zločiny, umožňoval jejich beztrestné páchaní a poskytoval neoprávněné výhody těm, kteří se na zločinech a perzekucích podíleli...

Celé znění viz : www.zakonyprolidi.cz

Církev nezničil ani římský císař Dioklecián, ani fašismus, nezničí ji ani žádní nepřátelé, i když církvi seberou všechny prostředky a zbourají všechny kostely. Jde o to, zda má církev vyvíjet sociální a zdravotní činnost nebo provozovat církevní školství.

Nicméně jedna zásadní chyba se po roce 1989 stala: Měl se totiž „znárodnit“ veškerý movitý i nemovitý komunistický majetek a tento použít na odstranění škod, které komunistický režim způsobil.

Voličům současných vládních stran a KSČM přeji, aby je Pán Bůh v tomto novém roce při zdravém rozumu zachovati ráčil! Nezbývá, než se modlit! ■

Pavel Záleský

**Církev nezničil ani římský císař,
ani fašismus, nezničí ji žádní
nepřátelé**

Výběr ze zpráv z arcibiskupství

Postní duchovní obnova VIR v kněžském semináři

O víkendu 8. 3. – 10. 3. 2019 se jako každý rok uskuteční v Arcibiskupském kněžském semináři v Olomouci postní duchovní obnova VIR určená pro mladé muže od 17 do 35 let.

Obnovu povede P. Jan Krbec, duchovní správce farnosti Rokytnice nad Rokytinou. Informace a přihlášky je možné získat na webové adrese:

www.knezskyseminar.cz/akce/vir/vir-pust/.

*P. Pavel Šupol, biskupský delegát
pro péči o kněžská povolání*

Tříkrálová sbírka – poděkování

Přijměte moje poděkování i dík ředitele ACHO pana Václava Keprta za spolupráci při organizování Tříkrálové sbírky, povzbuzování koledníků i farníků k této náročné

i krásné činnosti pro potřebné, některým i za osobní účast v koledování.

Letos v naší arcidiecézi koledovalo 5 660 skupinek – o 420 více než vloni. Výnos letošní sbírky činí 29 828 910 Kč, což je opět více než před rokem. Během Tříkrálového koncertu byly zaslány DMS v hodnotě 1 266 495 Kč.

Mons. Bohumír Vitásek, prezident ACHO

Letní škola liturgiky

V rámci portálu Liturgie.cz připravuje Pastorační středisko Arcibiskupství pražského ve spolupráci s KTF UK Letní školu liturgiky určenou pro širokou veřejnost (laiky, ale též řeholníky, jáhny či kněze). Letní škola se uskuteční v Želivském klášteře 20. 8. – 25. 8. 2019, letošním tématem jsou iniciační svátosti.

Bližší informace: www.liturgie.cz/letniskola.

Přehled aktuálních farních zpráv

Setkání zástupců farnosti se členy pastorační rady

Setkání proběhlo 7. 1. 2019. Téma: Podíl naší farnosti na misijním poslání církve.

V úvodní části jsme si připomněli, z čeho misijní poslání církve vychází, na čem je založeno a jak se má promítnout do života farnosti a každého věřícího.

Poté byl prostor, aby se účastníci vyjádřili k následujícím otázkám:

- Jak se rodí v člověku touha misijně působit a dělit se o svou víru? Jak tuto touhu pomáhat u dalších věřících probouzet?

- Jaké místo v tom, co ve farnosti (nebo i jinde) dělám, má předávání víry?

- Jaké zkušenosti mám ve svém společenství, ve farnosti nebo v prostředí, kde se pohybuji, se svědectvím o víře v Krista?

- Jakým způsobem jsem se v poslední době v naší farnosti setkal s oslovujícím projevem víry?

- Jak se toto poslání daří nebo nedaří tam, kde se podílím na životě naší farnosti?

- Vidím v tomto směru potřebu větší podpory, motivace a povzbuzení?

Po diskuzi následoval ještě přehled námětů, jaké předpoklady si potřebujeme osvojit a jaké dispozice rozvíjet, abychom byli schopni se na evangelizaci podílet.

Co ze setkání vyloučilo?

Mnozí přítomní se podělili o podnětné zkušenosti s tím, jak je možné podílet se na předávání víry. Za to všem patří velké poděkování a věřím, že jsme se mohli vzájemně inspirovat. Jako hlavní úskalí se ukazuje, že na aktivním životě farnosti se podílí určitý stejný okruh lidí a není snadné získat další farníky ke spolupráci.

Z toho vyplývá otázka, nakolik jsou jednotlivé složky naší farnosti misijně nastaveny na otevřenost a oslovení dalších lidí, nebo zda zůstávají se svou činností nasměrovány dovnitř spíše samy na sebe.

Jedním z podstatných důvodů tohoto setkání bylo, abychom se povzbudili ke snaze oslovit další lidi ve farnosti. Aby-

chom si všimli konkrétních lidí a zaměřili se na to, jak jim pomoci, aby nezůstávali stranou.

Nemůžeme však čekat, že se podaří přizvat druhé ke spolupráci, pokud v nich není dostatečná motivace. A my sami sotva někoho oslovíme a získáme, pokud rovněž nemáme pravou motivaci. Jestli chceme někoho přizvat ke spolupráci, a nemyslím tím jen přirozený zájem, že někoho něco baví, těžko to půjde bez takové motivace, kterou člověku dá jen Boží dotyk a jeho působení.

Jako nejdůležitější v tomto směru tedy vidím tuto motivaci v nás samotných posilovat a snažit se ji zprostředkovat i dalším lidem kolem nás. Když nejde druhé pozvat k nějaké spolupráci, protože jim zatím chybí správná motivace, snad by bylo možné pozvat je někam, kde se jim nabídne nová duchovní zkušenost. Praxe ukazuje, že především díky nové zkušenosti s Bohem lidé sami začnou mít zájem podílet se na životě ve společenství věřících.

V naší farnosti to v poslední době potvrdily také kurzy Alfa a seminář obnovy v Duchu svatém. Tyto zkušenosti lze využít zejména v nabízené obnově biřmování. Šlo by o program na čtyři večery spojený se závěrem přípravy biřmovanců. Samozřejmě, že podobný význam mohou mít i různé jiné duchovní obnovy či kurzy. O konkrétních zkušenostech byla například řeč s víkendovým kurzem nazývaným Filip.

Aby to však mělo smysl, bude hodně záležet jak na našich modlitbách, tak na naší ochotě zapojit se do úsilí obnovy misijního poslání v naší farnosti a také na naší všímavosti k lidem, které lze za tím účelem pozvat. ■

O. Josef Zelinka

Křty: Anika Stojaspalová, Matěj Kudlička
Pohřby: Václav Podešva, Božena Strapková, Milada Brázdilová, Marie Němcová, Marie Mrázková

Přehled hospodaření farnosti v roce 2018

Počáteční zůstatek v Kč k 1.1.2018		927 856
Celkem příjmy v Kč		1 250 163
Ve sbírkách vybráno		891 140
Kostelní sbírky	454 936	
Sbírky na opravu střechy sv. Michaela	261 950	
Účelové sbírky k odeslání	174 254	
Peněžní dary (na hlavní činnost, malování sv. Anna) ¹⁾		102 020
Peněžní dary na opravu střechy sv. Michaela		146 360
Za církevní úkony a činnosti		21 000
Nájmy (pozemky, starý kostel, Maltéžská pomoc, byty)		67 265
Přijatý úrok za deponované peníze na AO		19 455
Čistý úrok z běžného účtu		2 923
Celkem výdaje v Kč		1 071 382
Opravy a pořízení majetku		276 531
Plynový kotel Ariston fara	61 296	
Injektáž zdiva kostela sv. Anna	98 237	
Sanační omítky	70 851	
Malířské práce	23 000	
Ohřívač 80l pro kostel	7 900	
CAJON perkusivní hudební nástroj	4 350	
Plachta PVC na pergolu	8 700	
Ostatní drobné opravy	2 197	
Režijní výdaje		496 873
Elektřina (kostely + fara)	90 935	
Plyn (kostely + fara)	48 699	
Voda	99 181	
Poskytnutý dar Centru pro rodinu	15 000	
Mzdy a odvody z mezd	65 472	
Různé režijní výdaje ²⁾	91 708	
Vyhotovení projektu Obnova střechy sv. Michaela	85 878	
Odeslané sbírky, příspěvky, pojistný fond		270 625
Odeslané sbírky na arcibiskupství ³⁾	155 754	
Předplatné Acta Curiae 2018	1 500	
Mzdový fond AO 2018	50 371	
Příspěvek na společenské aktivity diecéze 2018	53 300	
Pojistný fond 2018	9 700	
Bohoslužebné a pastorační výdaje ⁴⁾		27 353
Konečný zůstatek v Kč		1 106 637
Zůstatek v pokladně v Kč	19 064	
Zůstatek na běžném účtu v Kč	1 087 573	

Otazníky kolem střechy kostela sv. Michaela

Proč to má stát tolik peněz? Není to předražené? Kde na to farnost vezme peníze? Je vůbec nutné opravovat starý kostel?

Takové a podobné otázky se ozývají ohledně plánované obnovy střechy kostela sv. Michaela. Co se týká ceny nabídek na realizaci, pohybovaly se ve velkém rozpětí od dvou až do tří milionů korun. Rozpočet byl ovšem nastavený na maximální možnou míru všech oprav, které přichází v úvahu, a pokud realita během prací ukáže, že některé opravy nejsou nutné, bude možné výdaje ponížít. Nyní je smlouva uzavřena na cenu ve výši 2 233 000 Kč.

Jaký je stav střechy a proč vyžaduje opravu, o tom jsem už dříve psal. Proč by ale naše farnost měla vynakládat finanční prostředky na kostel, který už vlastně nepotřebuje?

Tato otázka souvisí i se vztahem k historii naší farnosti. Pravděpodobně se každý bude moci v dohledné době začíst do farní kroniky v elektronické podobě a každému, kdo to udělá, asi nebude nutné vysvětlovat, proč bychom neměli nechat původní farní kostel zchátrat. Jakmile totiž pocítíme propojení s předchozími generacemi věřících v Otrokovicích, uvědomíme si, že dnes žijeme po mnoha stránkách z toho, co ony vytvářely. Pak snad pochopíme důležitost a zodpovědnost za zacho-

vání historického dědictví, které je s tím spojené.

Něco jiného je, když by šlo o málo početnou a slabě zabezpečenou farnost, ale věřím, že u nás jsme schopni zachovat si nejen své duchovní, ale i historické a kulturní dědictví. Při tom ale počítáme s pomocí jak města Otrokovice, tak Zlínského kraje. Rada města už dokonce rozhodla doporučit zastupitelstvu poskytnout nám dar ve výši půl milionu korun. Proto s napětím čekáme, jak dopadne další kolo jednání. Doufáme, že i zastupitelé města mají zájem podpořit udržení našeho kulturního a historického dědictví a přispějí k tomu, aby kostel, jedna z mála historických staveb Otrokovic, i nadále důstojným způsobem zapadal do centra našeho města.

Také máme podanou žádost o dotaci na kraji, která může dosáhnout maximální výše 200 000 Kč. Na opravu se ve sbírkách dosud vybralo 247 150 Kč a individuální dary činily 152 405 Kč. Z dosavadních sbírek a dříve ušetřených prostředků máme k dispozici celý milion korun. Uhrazení zbývajících částí budeme řešit půjčkou z arcibiskupství.

Srdečně díky všem dárcům a nezapomínejme zdar tohoto díla podpořit také svojí modlitbou. ■

O. Josef Zelinka

Vysvětlivky k přehledu hospodaření

¹⁾ Peněžní dary

V této částce je zahrnut dar 23 000 Kč na malování kostela sv. Anny.

²⁾ Různé režijní výdaje

Kancelářské a hygienické potřeby, drobný materiál, klíče, revize elektroinstalace, baterie, žárovky, zářivky, poštovné, odpadky, poplatky banka, ostraha, revize hasičích přístrojů, daň z nemovitostí

³⁾ Bohoslužebné a pastorační výdaje

Hostie, květiny, svíčky, kalendáře, mešní víno, Noc kostelů, školení animátorů, setkání katechetů, výlep plakátů apod.

⁴⁾ Odeslané sbírky v Kč

Seminář	30 850
Charita	26 000
Misie	21 530
Halář sv. Petra	22 770
Svatá země	9 660
Církevní školství	0
Postní almužna	8 304
Repatriace migrantů	29 140
Bible	7 500

Sbírka na církevní školství byla odeslána až v roce 2019.

Farní akce očima jejich účastníků

Zážitek z Tříkrálové sbírky, který stojí za přečtení

Skupinka koledníků přišla v tomto roce ke starší paní a zakoledovala. Paní sháněla peníze, sladkosti pro koledníky a přitom vyprávěla: „Také jsem chodila do kostela, ale jednou jsem si sedla do lavice a hned mě jakási babka vyhodila, že je to její místo. Podruhé jsme si sedla jinam a i tam to bylo špatně. Tak jsem se na chození do kostela vyřadila...“

Komentář otce Josefa

Poslední dobou se opakovaně vracíme k tématu, jak naše farní společenství učinit vstřícnější a otevřenější k lidem, kteří si teprve cestu do kostela a farnosti hledají.

Proto mě tím víc zabolí, když se setkám s takovou zkušeností, jakou měli naši koledníci. Bohužel jsem podobných zkušeností slyšel víc, ať se jedná o to, jak si někdo hájí své místo v lavici, nebo když se

návštěvník setká s docela nepřívětivou reakcí jen proto, že zrovna nezná všechny naše zvyklosti.

Co se dá dělat s tím, že máme mezi sebou věřící, kteří dokáží jiné návštěvníky odradit a místo snahy o jejich přijetí jim znechutí jakoukoliv snahu hledat Boha v našem kostele? Nevím, jestli si farnici, kterých se to týká, vůbec přechytou tyto řádky, protože je možná moc nezajímá, o co nám ve farním společenství vlastně jde.

Obávám se, že s přítomností takových věřících mezi námi budeme muset vždycky počítat. Je to ale výzva pro nás, kterým leží na srdci spása všech našich bližních, abychom se více všímali příležitostí, kdy můžeme druhým jejich hledání cesty k Bohu ulehčit, a umožnit jim, aby ho mohli nacházet i v naší farnosti. ■

O. Josef Zelinka

Díky pořadatelům za další Tomáckou zábavu

Třebaže patříme ke starší generaci, rádi chodíme na Tomácké zábavy. Ta letošní nás oslovila už svým názvem – Škola, rána do života. A fantazii se meze nekladou, tudíž jsme nejprve teoreticky připravovali vhodné kostýmy, obešli několik secondhandů. Někteří to vzali jako výzvu – udělej si sám. Výsledek byl úžasný: naprosto autentické aktovky z kartonů. Oblečení po dědečkovi bylo super. Jen nás starší zarazilo, že spousta mladých naprosto „nerespektovala“ školní uniformy a přišla za „slušňáky“. Takže na závěr – díky pořadatelům jsme si to užili a nasmáli jsme se vtipným scénkám i sobě navzájem. ■

Jurygáčkovi, Ludvíkovi a Drážní

Ze života turistických oddílů mládeže

- 27.12. jsme si již tradičně vyšlápli na Hostýn, tentokrát se vše neslo v duchu hudby.
- Společně jsme oslavili 30. ročník silvestrovského pochodu. Cestou ke Svaté vodě jsme si mohli vytvořit kloboučky, nalíčit se nebo vybrat vhodný dárek.
- Večer 26.1. jsme usedli do školních lavic na Tomácké zábavě. Zažili jsme například hodinu fyziky či zkoušení z dějepisu.
- O pololetních prázdninách se ministranti zúčastnili florbalového turnaje a přivezli odtud výborné výsledky. Starší kluci byli stříbrní a mladší kluci dokonce zlatí!

Zdá se, že nepotřebujeme víc, než máme

V sobotu 19. 1. 2019 proběhlo v našem kostele setkání modlitebních společenství. Pozvání platilo pro všechny, ne jen pro ty, kdo takovéto společenství navštěvují.

Sjely se k nám skupinky lidí z širokého okolí. Téma "Víra roste předáváním" bylo zaměřeno na evangelizaci a na propojení křesťanů i jiných církví. Hostem a zároveň i přednášejícím na toto téma byl otec Ján Buc ze Slovenska a přednášky ještě doplňoval praktikující evangelík David Loula.

Na plánovaném workshopu jsme měli možnost v malých skupinkách debatovat o daném tématu a vyměnit si zkušenosti. Byla jsem překvapena, když jsem slyšela, že v Brumově si vymodlili věřícího starostu i místostarostu a k 1. svatému přijímání letos přijde 40 dětí. To už je druhá farnost, o které vím, že žije duchovní život naplno a umí dobře evangelizovat.

Ta druhá farnost je v Blansku, které má stejný počet obyvatel jak Otrokovice. Tam zase mají 80 ministrantů. A tak se ptám, jak je možné, že u nás ubývá mladých lidí v kostele, na 1. sv. přijímání jde z celých Otrokovic 13 dětí a ministrantů je také jen hrstka?

Asi to bude tím, že o takovéto akce, kde si můžeme vyměnit zkušenosti, jaká byla v onu sobotu, je u nás jen velmi malý zájem. Z místních přišlo jen pár lidí, a to se většina zúčastnila jen mše a pak zase

rychle pospíchali domů.

Někteří téměř běželi, než aby si počkali na vyvrcholení tohoto setkání, kdy jsme mohli všichni, kdo zůstali, prožít Boží dotek na přímluvných modlitbách. Tyto přímluvné modlitby jsou praktikovány ve skupinkách po 2 lidech stejným způsobem, jak to dělali apoštolové, kteří přikládali na lidi ruce, uzdravovali a vyháněli zlé duchy.

Každý z nás soukromě slyšel osobní slova Pána Ježíše, která pronikala hluboko do srdce. Bylo to velmi krásné. Někteří byli i dojeti k slzám.

Zdá se, že naši farnici jsou spokojeni s tím, co mají, a nikdo už nepotřebuje žádný z darů, které Duch svatý při těchto modlitbách rozdává. Naši studenti nepotřebují k maturitám a zkouškám dar moudrosti, nikdo nepotřebuje dar uzdravení, nikdo nepotřebuje žádnou radu, milost ani pomoc do svého života, ani žádné dary, které by byly prospěšné pro ostatní.

Je to velká škoda, protože mnozí prošlihli tuto příležitost, která probíhala přímo v našem kostele. Možná za tím byla malá informovanost o tom, co pak následuje nebo o co se jedná.

Další takovéto setkání proběhne v březnu ve Zlíně v kostele sv. Filipa a Jakuba. Nenechte si opět ujít tento krásný zážitek z osobního setkání s živým Ježíšem. ■

Eva Procházková

Pleteme pro malomocné – jaký byl rok 2018

V tomto životě nemůžeme dělat velké věci. Můžeme dělat jen malé věci s velkou láskou (Matka Tereza).

Bilancujeme, co dobrého jsme udělali pro malomocné v roce 2018: Nakoupili jsme přízi za 4 850 Kč (1 civka – 50 Kč). Z ní jste upletly 826 ks obvazů. Na dopravu jsme přispěli 800 Kč.

Od roku 2006 se z naší farnosti odvezlo 12 956 ks obvazů. Na dopravu jsme již

přispěli celkem 32 980 Kč.

Tak takovými jste byli štedrými a pracovitými dárci. Co dodat? Zaplat' Pán Bůh všem, kteří pletete, finančně přispíváte, staráte se o to, aby se práce, která byla pro nemocné udělána, k nim dostala.

Pane, děkujeme Ti, že jsi, že já jsem a mohu pomáhat! ■

M. Šmiková a M. Knapková

Začíná 30. ročník Farního občasníku

Nevím, jestli jste zaznamenali skutečnost, že Farní občasník vstoupil do svého 30. ročníku. Jeho první číslo vyšlo 4. února 1990, tedy krátce po listopadovém převratu. Obálka formátu A4 z tmavomodrého dřevitého papíru, na ní napůl ručně, napůl psacím strojem neumlá hlavička Farní občasník sv. Michaela – tak se původně jmenoval – a na stroji psané stránky.

Tehdejší farář otec Vojtěch Šima v jednom z prvních příspěvků píše: „... bude informovat o životě farnosti, bude z Vaší iniciativy přinášet nové podněty, vzájemné obohacení a povzbuzení...“ O kus dále uvádí: „Budu rád, když se dostane do rukou zvláště nemocným a starším, kteří nemohou navštěvovat bohoslužby, aby věděli o tom, co se ve farnosti děje.“

Vznik občasníku sledoval dva základní cíle. Po letech cenzury a zákazu vydávání náboženských periodik podrobně informovat o životě farnosti věřících, zvláště také nemocné farníky. Druhým cílem bylo informovat o náboženské aktivitě věřících v ostatních regionech, příp. sdělovat informace o církvi z celého tehdejšího Československa.

V roce 1990 vyšlo hned 11 čísel, o tom si dnes můžeme nechat jenom zdát. V tehdejší době probíhaly obrovské změny ve společnosti i ve farnosti, a to velmi usnadňovalo přípravu obsahu zpravodaje. Bylo o čem psát a také byl, kdo by psal. I dnes je námětů na články dost, jen nadšení lidí hodně pokleslo.

První léta vedl redakci Pavel Záleský a klobouk dolů před jeho odvahou a jeho nápady. Technické zázemí bylo nulové, nebyly zkušenosti, jen obrovské nadšení. FOM psal jak o dění ve farnosti, tak o bouřlivém vývoji v našem státu. Teprve později se orientoval jen na události ve farnosti. To vydrželo až do nedávné doby, kdy pod vlivem nepříznivého vývoje společnosti zase začal přinášet společenská témata.

Od roku 1994 se řízení redakce na dlouhou dobu ujal Alois Orlita. Za jeho ve-

dením proběhly první pokusy s počítačovým zpracováním občasníku. Četnost vydávání stabilizovala na 7 číslech za rok, s výjimkou povodní roku 1997, kdy se redakce na pár měsíců odmlčela.

V letech 2005 a 2006 jsem postupně vedení občasníku převzal já. Kromě běžných čísel začala vycházet i podzimní speciální čísla s přehledem aktivit farnosti nebo čísla věnovaná zvláštním příležitostem, oslavám a výročím. Některá čísla zaměřujeme tematicky. Připravili jsme novou grafickou úpravu, pravidelně vychází dětská stránka, na níž se podílí mladí lidé z naší farnosti.

Farní občasník má dnes velkou konkurenci – internet, který přináší mnohem aktuálnější informace i o farních aktivitách. Současně se poněkud odvrací od svého původního cíle: informovat o dění ve farnosti. Pozorujete to? Důvodem není to, že by farní život byl chudý, ale spíše to, že organizátoři a účastníci akcí nemají zájem o svých zážitcích napsat.

Děkuju všem, kteří Farní občasník těch 30 roků táhli kupředu, zejména oběma předchozím šéfredaktorům. Mé poděkování také patří současným autorům a spolupracovníkům redakce, jen díky nim náš zpravodaj stále vychází a může tak svědčit o životě naší farnosti. ■

Pavel Ludvík

*Farní občasník
z roku 1990*

*Farní občasník
z roku 1994*

Otazníky ze života turistických oddílů

Proč chcete podepsat zase další papíry? Proč nemáte sraz na akci později? Přesuňte termín tábora! Pojdme se na všechny tyto otázky společně podívat...

GDPR: Není snad člověk, který by tuhle zkratku neznal. Nové nařízení o ochraně osobních údajů se dotklo samozřejmě i nás a museli jsme učinit patřičné kroky. Přihláška do oddílu má najednou tři strany a spoustu textu. Právě kvůli GDPR museli všichni členové vyplnit nové přihlášky.

Dřívější odjezdy na víkendové akce: Sraz před 15:00 není optimální, to sami moc dobře víme. Některé děti mají ještě školu nebo rodiče jsou ještě v práci. Ale věřte nám, že to neděláme naschvál. Proč je ale nutné občas vyrazit dříve?

Děti v oddíle v posledních letech razantně přibývalo. Není tedy snadné najít jak vhodné ubytování, tak vhodnou dopravu. A uznejte, přeseďat ve 40 lidech 3x za cestu není jednoduché. Kromě toho není samozřejmé, že se vlezeme do jednoho linkového autobusu. Rezervace nefungují, musíme mít tedy vždy spoj v záloze. A chceme-li vyrazit na zajímavější místo, kupříkladu na nějakou chalupu ležící mimo město, musíme připočítat ještě pěší část cesty. Občas je možnost vyrazit na akci později, ale když se ubytujeme řekněme kolem sedmé osmé večer, nestihneme pak s dětmi už skoro žádný program...

Akci není za celý rok zase tolik. Věřme, že ve škole omluvenky pochopí. Zkusíte v omluvném listu frázi „rodinné důvody“ vyměnit za „akce turistického oddílu“. U mnohých z nás to pomohlo, a naopak ještě třídni popřál hezký víkend. Pokud ale nemůžete své dítě ze školy omluvit či z jiného důvodu nestiháte sraz, dejte nám vědět. Častokrát se stává, že někteří vedoucí vyrazí na akci později a vaše dítě tak může jet s nimi. Případně zkusíme vymyslet jiné řešení.

Volba termínu tábora: Letní tábor už pátým rokem pořádáme vždy druhý a třetí týden v červenci. Pravděpodobně tomu tak bude i v dalších letech. Jakožto vedoucí

v našich oddílech nemáme nárok na mzdu, nelze to tedy brát jako naši brigádu. Záleží tedy čistě na nás, kdy uvolníme svůj volný čas. Příprava tábora probíhá od listopadu předcházejícího roku a vše pro nás končí nejdříve týden po něm. Chceme si tedy i někdy od oddílových povinností trochu odpočinout, případně přes léto vydělat nějakou korunu na brigádách či si vyrazit na vlastní dovolenou. Kromě toho se někteří vedoucí se účastní i tábora Tygříků nebo Myšek (naše nejmladší skupinky). Aktuálně je tedy naším cílem mít tábor co nejdříve. Termín tábora dáváme vědět vždy kolem Vánoc, což je podle nás na naplánování dovolené dostačující. Respektujte prosím tedy naše rozhodnutí.

Dále bychom lehece nakousli, co zase trochu trápí nás. A sice zakazování akcí a schůzek, například kvůli školním výsledkům. Sami jsme si tím prošli, ale nevnímáme to jako vhodný trest. Víme, že oddíl je pro některé děti hodně důležitý a zákaz tedy může být motivací. Ale mrzí nás to. Hlavně v případě, když nám dítě poté řekne, že sice akci mělo zakázanou, ale celý víkend místo toho hrálo hry na počítači nebo ho vidíme stále online na sociálních sítích. Je tedy na pováženu, jestli trest splnil účel. V oddílech je naším cílem zejména smysluplné trávení volného času a prohlubování přátelství, což se nám v případě, kdy dítě pravidelně chybí, nedaří. Dítě poté vypadne z kolektivu a utečou mu nejen zážitky, ale i kamarádi...

Pokud kohokoli napadnou nějaké další otázky, co a proč děláme tak, jak děláme, spojte se přímo s námi. Rádi si o tom popovídáme a vše vysvětlíme. Mrzí nás, když se k nám stížnosti či nepochopení dostávají z druhé ruky.

Závěrem bychom chtěli poděkovat rodičům a všem ve farnosti za velkou důvěru v nás vloženou a za všechnu pomoc při realizaci našich aktivit. Velice si toho vážíme a těšíme se na další spolupráci. ■

Denis Bilík, vedoucí turistického oddílu

Charita sv. Anežky nás informuje

Tříkráloví koledníci i letos přinášeli radost

Letošní Tříkrálová sbírka se konala v sobotu 5. ledna 2019. Do ulic všech našich devíti obcí se vydalo téměř 400 malých i větších koledníků, které neodradila ani sněhová nadílka. Procházeli dům od domu, aby všem lidem přinesli přání všeho dobrého do nového roku. Mnoha lidem, zvláště pak těm starým a osamělým, vyhlouili nejeden úsměv na tváři a přinesli aspoň trochu radosti v jejich nelehkých životních situacích.

Děkujeme všem, kdo naše koledníky mile přijali, i těm, kteří svým příspěvím do sbírky ukázali, že jim osudy druhých nejsou lhostejné. Moc bych vám všem přál vidět rozzářené tvářičky obzvláště našich nejmenších koledníků a jejich nadšené povídání o svých zážitcích z koledy. Radost ze vzájemného obdarování, to je ta pravá podstata a smysl této akce.

Výsledky letošní sbírky najdete v následující tabulce. Podstatná část výnosu zůstane v otrokovické Charitě, a tak i díky vám pomůže lidem z našeho okolí, kteří se bez pomoci druhých neobejdou. Z výtěžku minulé sbírky jsme například přispěli mladému chlapci na přístroj na vykašlávání, bez kterého nemůže dýchat, rodině, která se ocitla v tíživé situaci, jsme finančně i or-

ganizačně pomohli s opravou střechy, která byla v havarijním stavu. Letos máme v plánu z výnosu sbírky mj. pořídit klimatizaci na pokojích Charitního domova pro seniory, opravit balkony na budově tohoto domova a rádi také pomůžeme dalším jednotlivým žadatelům o přímou pomoc. Ještě jednou vyslovuji velké díky všem, kdo se podílejí na přípravách a organizaci sbírky, všem našim koledníkům a jejich vedoucím i všem dárcům, kterým osudy druhých nejsou lhostejné. ■

Město/obec	Počet kasiček	Výtěžek v Kč
Halenkovice	13	60 850
Komárov	2	13 830
Oldřichovice	2	13 400
Spytihněv	12	62 796
Tlumačov	14	58 472
Pohořelice	6	28 626
Napajedla	36	172 517
Žlutava	7	36 458
Otrokovice	31	296 660
Celkem	123	743 612

Jan Žalčík, pastorační asistent

Do postní almužny se můžeme zapojit i letos

I tento rok je možné se zapojit do aktivity Postní almužna. Papírové kasičky budou k dispozici o 1. neděli postní. Odpusťme si něco, co máme rádi (sladkost, filmové představení, utrácení za koupi něčeho, bez čeho se obejdeme), a ušetřený obnos vhodíme do kasičky.

Na spodní straně pak můžeme zaškrtnout, na jaký účel chceme tento obnos věnovat. Víťáme i možnost vhodit dovnitř líst-

teček s konkrétním návrhem využití (jméno a kontakt na toho, komu chceme přispět, a na co konkrétně). Každý takový lísteček pečlivě vyhodnotíme.

Celý výtěžek této sbírky je určen pro naši Charitu a bude použit v souladu s vašim přáním na pomoc lidem v našem okolí. ■

Jan Žalčík, pastorační asistent

Elektrokolo pro naše pečovatelky

Jednou z akcí na podporu naší Charitní pečovatelské služby, která pomáhá s péčí lidem v jejich domácím prostředí, byla i veřejná sbírka v Centru Zlín.

Sbírka byla uspořádána s cílem podpořit nákup elektrokola pro naše pečovatelky, jejichž práce je fyzicky i psychicky dosti náročná. Elektrokolo jim usnadní četné přesuny mezi klienty, ušetří síly a zároveň životní prostředí. V současnosti je totiž na větší vzdálenosti využíván automobil.

Během předvánoční doby bylo vybráno celkem 3 469 Kč. Všem, kteří se rozhodli nám pomoci, ze srdce děkujeme. Věříme, že do jara se nám sen rychlejších a k přírodě šetrnějších cest vyplní.

Pokud byste chtěli nákup elektrokola podpořit, neváhejte nás kontaktovat na fundraiser@otrokovice.charita.cz nebo telefonicky 731 619 771. ■

Mgr. Mariana Zedníková, fundraiser

I náš Charitní domov obdarovala Ježíškova vnoučata

Jako malé děti mají obrovskou radost ze splněných přání a dárečků, které najdou pod stromečkem, rozhodli jsme se i my zapojit do projektu Ježíškova vnoučata, abychom našim babičkám a dědečkům tento pocit radosti a štěstí připomněli.

Ježíškova vnoučata v sobě nesou úžasnou myšlenku a je skvělé, že u veřejnosti mají takový ohlas. Díky tomuto projektu se splnila přání mnoha uživatelů našeho Charitního domova. Ať už mluvíme o paní Marii, která ráda píše dopisy, a tudíž byla velmi dojatá dárečkem v podobě dopisních papírů a známek. Paní Vlastislava zase neskrývala nadšení ze svých oblíbených knížek. Největší radost měla z knihy o městě Zlíně. Pan Jaroslav, který se velmi rád učí novým věcem, byl obdarován speciální seniorskou myší, která mu usnadnila práci na počítači, a může tak být ve spojení nejen se svými

blízkými, ale i s celým světem. Další splněné přání patřilo panu Josefovi, který je vášnivý čtenář a knihy, které dostal, u něj vyvolaly obrovské potěšení. Paní Anežku velmi dojalo, jak lidé dokáží být laskaví a neváhají obdarovat cizího člověka krásným dárečkem. V jejím případě to bylo předplatné časopisu Chvilka pohody.

Chtěli bychom za všechny naše obdarované uživatele mnohokrát poděkovat těm, kteří se stali Ježíškovým vnoučetem a zpříjemnili tak našim uživatelům Vánoce. Ať už se jedná o malý dárek, či něco cennějšího. Nejvhodnější na této myšlence je, že dodává seniorům pocit, že nejsou osamělí a někdo jim rád udělá radost. Vidíme na nich, že se budou ještě velmi dlouho z těchto splněných přání těšit. ■

*Pavla Vykoukalová,
sociální pracovnice Charitního domova.*

Osmisměrka pro děti

Po vyluštění osmisměrky zjistíš, jak se v církvi říká době, která následuje po Vánocích a končí Popeleční středou.

APOŠTOL
BĚDA
DVANÁCT
HLAD
HORA
JERUZALÉM
JUDSKO
LIDÉ
NEBE
ODMĚNA
PLÁČ
POBŘEŽÍ
PROROCI
SIDON
SYN
UČEDNÍCI
ZÁSTUP

É	J	E	R	U	Z	A	L	É	M
D	T	I	C	Í	N	D	E	Č	U
I	C	P	R	O	R	O	C	I	M
L	Á	A	P	O	B	Ř	E	Ž	Í
J	N	N	E	N	E	B	E	Z	I
U	A	Ě	D	A	L	H	H	D	O
D	V	M	L	O	T	Š	O	P	A
S	D	D	P	L	Á	Č	R	N	D
K	N	O	D	I	S	B	A	Y	Ě
O	Í	P	U	T	S	Á	Z	S	B

Smějeme se každý den

- Křesťan je stoupenec Kristova učení, pokud mu to zrovna nestojí v cestě hříchům, které nejraději páchá.
- Říká se, že Bůh s námi má své plány. Ale proč je někde nevyvěšit?
- Bůh stvořil svět za pouhých šest dnů. Jak to mohlo dopadnout? Taková fušeřina!
- Jsem připraven se setkat se svým Stvořitelem. Jen nevím, jestli on je připraven se setkat se mnou.
- Jednomu člověku jsem řekl: „Ty budeš chodit.“ A opravdu, za pár dnů mu ukradli auto.

- Bůh ve své nekonečné moudrosti stvořil mouchy. Ale zapomněl nám říct proč.
- Pročetl jsem důkladně Písmo svaté a hledal jsem odpovědi na své nejhlubší pochyby. Pochopil jsem vše o neposkvrněném početí Panny Marie, vše o zázraku s chleby a rybami, o vzkříšení Ježíše Krista, dokonce jsem pochopil i tajemství svatě Trojice a Ducha svatého. Nikdo mi ale zatím nedokázal odpovědět na mou nejpalcivější otázku: Co se stalo s dílnou svatého Josefa? Zkrachovala, nebo ji prodal?

FARNÍ OBČASNÍK

Vychází při příležitosti církevních svátků. Zodpovídá Římskokatolický farní úřad. Určeno pro vnitřní potřebu. Neprodejné! Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení textů.

Redakční rada: P. Josef Zelinka, Pavel Ludvík, Pavel Rafaja. Adresa redakce: nám. 3. května 166, 765 02 Otrokovice, tel. 577 922 337. E-mail: obcasnik@volny.cz, <http://www.farnost.otrokovice.cz>

Autoři textů jsou podepsáni pod příspěvky. Jazyková korektura: Hana Čambalová. Obsahová korektura: Kateřina Šibravová. Fotografie: Zbyněk Vacl

Uzávěrka dalšího čísla: 31. 3. 2019. Vydání dalšího čísla: 14. 4. 2019.